

Rv. Kaunok. 2

Mathias Säf

Svenska Lantar,

Om en

Ärlig Svensk.

M. MERCKELL

STOCKHOLM,

Tryckt hos Direct. och Kongl. Boktr. i Stor Furstend.

Finland JACOB MERCKELL. Åhr. 1755.

Imprimatur
N. OELREICH.

Änning af ett redligt
sinne,
Är en sak, som fåg-
na skal,
Ärlig Svensk, öwäldugt minne,
Är ju godt, i alla fall,
Billig iswer utan swel,
Wett och Samwet utan fläckar,
Spelar aldrig falska knäckar,
Tål ej eller Last-bar lek.

Lagfrönt Husfvud, Trogna Ständer,
Frihet i vår Swenska bygd,
Ed och Samwet rena Händer,
Rätt och ordning tidens dygd.
Hjärta utan hat och list,
Tankar utan minsta wänning,
Ord, som ha en kraftig känning,
Drifwe fjärran split och twist:

Trogna Råd och goda Skrifter,
Redligt Blod i allas Bröst,
Wänner, som ej likna grifter,
Trogna Herrar Kungars tröst,
Mild Regering utan flård,
Herre ständigt nu och gifwe,
Och alt smickar från oss drifwe,
Lyse upp vår Swanska wård.

Lag

Lag förutan lif och styrka,
Är ej annat, än ett prat,
Frihet utan Lag, at dyrka,
Odelägger hvarje Stat,
Frucht och frihet i vårt Land,
Är att Kungen sitt må sköta,
Och med Rådet nådigt möta,
Det, som bryr en trefwen hand

Du som i ditt Gille sitter,
Pratar, råder, dömmar, läs,
Du, som oråt klandra gitter,
Sänk dig om, låt bli å gås,
Oswer wettet, som du har,
Sill, att säga huru saken,
Botas bör om du är walen,
Ja, hålt upp och mödan spar.

Trot

Tror du Ärlig Ewänst här skröder,
Allt hwad du ej skrada lårt,
Se hans ark mitt sinne gläder,
Hwad han skrifwer är mig lårt,
Han dig säger hur ett Land,
Wårdas bör om du will wänta,
Och hur alt, till skatt och ränta
Lyckligt hjälpes med en hand.

Om du finner dina Wänner,
Som sig swurit mot wår ed,
Wisa då, at du dem känner,
Slå dem fritt till jorden ned.
Ty om rätten får sin fart,
Och wår frihet ädel skattas,
Skull då något mera fattas,
Lagens wård den botar snart.

1033

Wet

Wet du, at den sälla stunden
Som wår frihet boning wan,
Har nu gifwit oss den grunden,
Som oss wålgång båda kan,
I mig röres alt mitt blod,
Då jag wet en Arlig tanka,
Sällan här får tullfritt wanka
Fast den är för allom god.

Tro mig när wår frihet tryckes,
Hjärtat i mig blöda kan,
Säg du Arlig hwad Dig tryckes,
Om en fri Lagbunden Man,
Hwad är utom frihet stort.
Derför Himten jag anropar,
Om det straff, som öfwer hovar,
Dem wår frihet ont ha gjort.
Trogna

Trogna Herrar GUD ske åbra,
Finnas många, som wi tro,
Ty De Lagen hos sig bära,
Och med samwet hos oss bo.
Will du Ärlig Swänst, som jag
Hjärtat Mitt med Ditt jag binder
Ty du ser wäl hwad för hinder
Fränka kan wår fria Lag.

Kan wäl något godt här hjälpa,
Om ei twedragt flyr sin fos,
Se wår frihet måste stjalpa
Om ej Ärlig Swänstken tros,
Tiden oss det ofta lärt
Att med Lagen, aldrig låtsa,
Ty då kan man owån tråtsa
Är det icke mödan wårt.

Män:

Mången lös och galen hjärna
Sänkt han tjenar Kung och Folk
Der med, att han mot will spiärna
Den, som nu är Lagens tolf,
Men jag råder utan swel,
Att du ej i faran lastar
Dig och den wår frihet lastar,
Ty det går ej af med lek.

Tu tör mena i Dit hjerta,
Swarför har ej Swensken spart,
Att just nu den tankan swårta,
Som uptäcker tidens art,
Men jag swarar dig i hast,
Alltid höftwes tidens rening,
Ellest torde Lagens mening
Snapt i frid få hållas fast.

I som rätt och samwet wårda,
Mån i Eder finnes gift,
Nei, jag wet, at saker hårda
Dagligt slutas med all drift,
Lag och samwet här nu rår.
Ty om någon fring här ränner,
Som man just för god ej känner,
Han ock icke råda får.

Låt os sparsam lefnad börja,
Swad skal wål en yppig drägt,
Mån wi icke dagligt spörja,
Hur all flård är nu upwåckt,
Mången skryter i sit hus,
Utan gods och utan nåring,
Städse styr en jämn förtåring,
Allt skal skina som ett Ljus.

Ach

Ach om alla wisse farligt,
Skilja frihet ifrån twång,
Och förstod, hur det är farligt,
När ej Lagen har sin gång.
Mången torde än ej sport,
Hwad en ärlig Swenssk kan säga,
Hwad det är at lyckligt äga
Fädrens Lagar, som de gjort.

Om Du icke wet Dit wälde,
Du som äger dertill Rätt.
Undra ej, at det ej gälde.
Utan wreds på tusend sätt,
Sag Din frihet nu i agt.
Ofwa Lagligt frihets Driften,
Ty en ärlig Swänsk i Skriften,
Drifwer detta med all magt.

Swuren Ed ej åter tallas,
Troget hjerta Lycka gör,
Utom Sag kan ej befallas,
Frihets Rätten Wårdas bör,
Och när Kung och Råd gör ett,
Uti alt hwad Riket rör,
Ingen då wår frihet stör,
Ute är smek, ungers wett.

Wäl den man, som Herrans smorda,
Ej förklenar tadlar bror,
Ty de löften, som å gjorda,
Han ej rubbar eller styr,
Men den större magt här will,
Mot Grund-Lagen, ware dönder,
Och af fria Wån bort glömder,
Sådan Dom hör smeking till.

Sm

Om en Ärlig Swänst här lider,
Wet, den synd är stor och swår,
Nedrig själ, des Lära wrider,
Ärlig Swänst dock modigt står.
BLID Hans hand för Landets skull,
Driftwer så, at List och fara,
Nu ej kan i wägen wara,
Ty hans bok af kraft är full.

Landet tarfwar ganska mycket,
Brist på folk nu hos oss är,
Mången bygger blott på tydet,
Och i hast mot all ting swår,
Dock blir wäl uti vår Skord,
Om allena man här wiste,
Swarest Redligheten briste,
Ty då blef wäl ändring giord.

Alla tankar, som wi samla,
Stadna wid vår frihets punct,
Annars wi i mörkret samla
Och hos oss blef aldrig lugnt,
Kom du trogne Swänska Wän,
Ingen lät Din Frihet rubba,
Men med Svärdet skalkar snubba,
Som ej rätt bewaka den,

Konung, Råd med Lag och Ständer,
Jag med skål försvarar fritt,
Men hwad utom desse händer,
Det är ju mot mitt och ditt.
Men om här en Belials man,
Skulle någon willo göra,
Och vår Lag och Rätt förstöra,
Den ej straffet undgå kan.

Den.

Denna gör at Landet lider,
På ett ogudagtigt sätt,
Rätten han mångfaldigt tvider
Ärligt folk bedragas lätt,
Egen winning är den GUD,
Som en egenmyttig väntar,
Och om saken honom räntar,
Göres allt mot Lag och bud.

... der in ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

